

اِنَّكَ نَعَايِ خُلُقٍ عَظِيْمَةٍ

مجموعہ

چھوٹے چھوٹے حکیم

حضرت مولانا حکیم علی محمد صاحب (مرحوم و مفتور)
رحمة الله عليه

ناشر
ملک شریعت

کارخانہ بازار فیصل آباد فون: 644375

إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمَةٍ

مجموعہ جھوک صمصام

- (۱) جھوک حبیبؒ والی سینے لوں مھاروں
- (۲) جھوک مدینے والے احمد سلطان دی
- (۳) جھوک مدینے والے احمد مختار دی
- (۴) جھوک وسیندی ڈٹھی جگاں دے پیروی

مصنف

حکیم امیرچ مولانا محمد اسحاق صاحب صاحب فیصل آباد

ملک سنز

نعمانی کتب خانہ حق ٹریڈ اردو بازار لاہور • مکتبہ نعمانیہ اردو بازار گوجرانوالہ

گزارش

پنجابی کے مایہ ناز شاعر،
 محبت رسولؐ اور مشہور عالم دین حضرت
 مولانا مصباح صاحب کی بڑھتی ہوئی مقبولیت
 اور ان کے مداحین کی سہولت کے پیش نظر ہم
 نے ان کی تصنیف کے اکثر حصوں کو یکجا کرنے کا
 سلسلہ شروع کر دیا ہے۔ پہلے مرحلے میں ہم نے ان
 کے مشہور عالم رسالے چاروں جُعبوں کو یکجا
 کر کے شائع کرینے کا اہتمام
 کیا ہے۔

ملک غلام رسول

پروپرائیٹر

ملک پبلسٹرز کارخانہ بازار

فصل آباد۔ پاکستان: فون نمبر ۶۳۲۳۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حمد محمد النس

اٹھ صمصام کرئیے صد ستار دی
 رکھدا اے خبر جہیرا ہر جاندار دی
 رزق پہنچاوے سب نوں رحمت سگر دی
 کروا تمیز ناہیں مومن کفار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی۔

پھیر لکھاں درد اس خلق حلیم نوں
 امین رُوف تے متین رحیم نوں
 کافراں ڈٹھا جدوں خلق عظیم نوں
 پیریں آڈگے چھڑ عادت، کفار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

شام صبا حیں نت درود پچاواں میں
 خلق نبی دانا لے قصہ سناواں میں

مومناں دی حُوب اندر نیوندرا پاواں میں
 اللہ قبول کرے محنت گنہگار دی
 جھوک جیبِ والی سینے نوں ٹھار دی
 پھر دے طلا یہ اک دن نبی سردار دے
 نجد زمینوں لنگھے جھاتیاں مار دے
 کھید دے شکار وچہ بادشاہ بار دے
 جاپی فوج اُس نوں نبی سردار دی
 جھوک جیبِ والی سینے نوں ٹھار دی
 ہوئی لڑائی فسح مومن پاوندے
 بادشاہ نجدی تاں میں مومن پکڑ لیاوندے
 مسجد وچہ تم نال آن بنھاوندے
 نی نوں خبر دتی تمامہ سردار دی
 جھوک جیبِ والی سینے نوں ٹھار دی
 آن نبی نے ڈمھی شکل د لگی سردی
 مستختے تیوڑی نیویں نظر امیری

دیکھنا نہ چاہے شکل بدر منسیر دی
 غصے وچہ سٹریا ہو یا وانگن نار دی
 تھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

حال کی تیرا نبی پاک فرمایا اے
 اکھدا اگوں جیویں تینوں دسیا اے
 سدھے نہ بولے اپڈا غصے ستیا اے
 پھیر فرمایا حضرت شکل پیار دی
 تھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

حضرت فرمایا دس مرضی کی تیری آ
 اللہ لیا ندا تینوں قید وچہ میری آ
 پیش نہ جانی ہن کی تیری دلیری آ
 کیویں ہن کرئیے تیں تھیں گل و ہار دی
 تھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

کہندا تمامہ جیویں مرضی بنا ویو
 جو دشمن دے نال دشمن کرا ویو
 دیر نہ لائیو میرا لہو نہ سوکا ویو

مارو تلوار جاوے جان سردار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی
 چلے گئے سرور اٹھ کے اگلے دن آوندے
 گل والی گل پھیر آن فر ماوندے
 اوہ بولدا ونگا سرور تلخی نہ لیا وندے
 خلق عظیم صفت احمد مختار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

تیسرے روز سرور بہندے آکول نے
 کیوں تمامہ تیرے کوڑے جھے بول نے
 اتاں تے ویکھ کیتیاں اکھیں انجھول نے
 ایہہ شہر مدینہ جتھے رحمت غفار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی
 کہندا تمامہ جیہڑا شہر مدینہ اے
 سناں جاں نام میرا ستر جاندا سینہ اے
 نام تیرے تھیں میوں ڈاہڈا ای کینہ اے
 شکل نہ بھاوے تیری کالجہ ساڑ دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

سدا وہی تے آیا ترس سرکاراں نوں
چھڈ دیو اس نوں حکم دے دتا یاراں نوں
گھر نوں جاوے ملے دوستاں یاراں نوں
مارن سرداراں ناہیں رسم سردار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

کھولیا صحاباں ملیا اذن شہانہ سی
نکل مدینیوں سدھا ہو یار دانہ سی
مکے دی تیاری چاہوندا لوں شکر شکرانہ سی
میل اڑھے توں چند پکڑ کھلپار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

اوتھے کھلوکے دلچہ سوچاں دوڑا وندا
دشمن تے انج نہیں کوئی رحم کسا وندا
میں کروا رہیا سختی پر اوہ نرمی دکھا وندا
ایہہ خلق گواہی دیندا احمد سچپار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

دل دے زنگار لاپے سوہنے طبیب نے
 ہن آخری عرض کیتی تمامہ غریب نے
 دل دیاں باتاں دساں خدمت سرکار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹا دی

قسم خدا دی آکھاں گل ایسا دی
 آج توں پہلاں نہیں سی شکل تدرہ بجا وندی
 نام مدینہ سن کے جہان سڑ جا وندی
 دونویں مکروہ لگن اندر سنار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹا دی

پر قسم خدا دی آج ہو یا انقلاب آ
 چہرہ تساؤا دسا رنگ ماہتاب آ
 شہر مدینہ سوہوے وانگ گلاب آ
 آج دونویں محبوب ڈاھڈی رحمت غفار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹا دی

ہو کے رخصت تاں پھیر متھے دل آوندا
 کروا طواف نالے عمرا ادا وندا

ہند اے ثابت اوہ تے سچ مچ رسول اے
 دنیا دا ہادی اللہ سندا مقبول اے
 تنگ نہیں کروا بھانویں حکم عدول اے
 ایہ شان نبوت سوہنے ترس گزار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں مٹھار دی

سوچ کے پھیر مڑیا مسجد وچ پہ آوندا
 ادب تھیں آن کے سلام سناوندا
 خیر نال آیا ہیں سوہنیا پر فرماوند
 کہندا نہیں جان دیندی کشش سرکار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں مٹھار دی

کلمہ پڑھاؤ مینوں کہ لوؤ مرید جی !
 اللہ سچے دی سچا مناں توحید جی
 تیں سچے رسول دلوں ہو گئی تائید جی
 قسم خدا دی ناہیں گنجائش انکار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں مٹھار دی

کلمہ تلقین کیتا رب دے جیب نے

مکتے دے لوک ملے صاف سناوندا
میں ہو گیا مومن کر لئی بیعت دلدار دی
جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

طعن ملامت کیتی مکتی سرداراں نے
کھادی اے غلطی کہیا رل کے کھاراں نے
کارن خلاصی تده کیتیاں کاراں نے
بُن چھڑے کلمہ بیچ گئی جان کفار دی
جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

کھا کے قسماں کہندا ایہہ تے بہستان ہے
میں جان دے خوفوں نہیں آندا ایمان ہے
پاکے خلاصی جدوں ہو یا روان ہے
حُب رسولؐ سندی پکڑ کھلیار دی
جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

کافراں ہور کوئی طعن بنایا سی
لڑ بھڑ تمامہ اوتھتوں نجد نوں آیا سی
آن سوداگراں نوں حکم فرمایا سی

کنک نہ بھیجو ول مکتے دیار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

پے گیا کال مکتے کنک نہیں آوندی

بھکھ ستایا خلق روندی کر لاوندی

پیش نہ جاوے خلقت نعرے لگاوندی

ملے نہ روٹی خلقت آہیں پئی مار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

مکتی سردار رُل کے نجد ول جاوندے

پاس تمامہ نہ جا کے عرس سناوندے

مرگئے بال ساڑے بھکھے کر لاوندے

بھیجو کنک بھانویں مھب سرتی جوار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

کہندا تمامہ رمز تسیں او ہونکارے جے

کلیوں سڑکے جنہاں مومن کئی مارے جے

مومناں دے کھوپے تساں باغ چو بارے جے

عزت نہ کیتی کوئی نبی سردار دی

جھوک حبیبؑ والی سینے نون ٹھار دی

ہن نبیؑ دیاں جتیاں وچوں کنک ہتھ آویگی
 بھیجاں گاتا ہیوں جے سرکار فرماوے گی
 قوم کفار دانہ اکٹ نہ کھاوے گی
 ایختے بادشاہی ہے جے احمد مختار دی

جھوک حبیبؑ والی سینے نون ٹھار دی

ہو کے شرمندے مڑ کے کر دے صلاحیں نے
 باہجہ محمدؑ دانے ملنے ای ناپیں نے
 چلو مدینے کر یئے عرض او تھائیں نے
 امید نہیں خالی موڑے بگی بھکھیا ر دی

جھوک حبیبؑ والی سینے نون ٹھار دی

کافراک کہندا جے کر نبیؑ کول جاؤ گے
 دستو کھاں مینوں کیہڑا چہرہ دکھاؤ گے
 شرموں بے شرم ہو کے ڈب مر جاؤ گے
 چھٹی پو آؤ خدمت وچہ دلدار دی

جھوک حبیبؑ والی سینے نون ٹھار دی

جے منی گئی چھٹی تان پھر کنک اسان پالئی
 جے ملیا جواب سانوں عزت بچالئی
 سارے کفاراں ایہہ صلاح پکالئی
 ٹوریا قاصد ول عالی سرکار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

پہنچیا قاصد سرور چھٹی پڑھا وندے!
 ہاشمی مکی سارے عرضاں سنا وندے
 مکے وچہ کال سارے لوکی کر لا وندے
 روک لئی کنک مرضی نجدی سرکار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

داد کے تیرے بھکے دیندے دو ہائیاں نے
 سخت تکلیفاں بڈھیاں بالاں نے پائیاں نے
 چھو پھیاں تے بھیناں تیریاں چاچیاں تائیاں نے
 روون تمام بھکھ ول ول کے مار دی

جھوک حبیب والی سینے نوں ٹھار دی

رو رو کے چھٹی سنی رہی رہی جہان دے

مکی کفاراں اُتے ترسوں کماوندے
 فوراً تمامہ ذول چھٹی لکھاوندے
 بعد بسم اللہ طرفوں مدنی دربار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں ٹھار دی

بعد لام سنیں دوستا میریا!
 میں سنیا اناج مکے جان تھیں گھیریا
 چھٹی اساڈی سن کے لانی نہ دیر آ
 بیج دیوغہ تہ طرفے مکے دیار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں ٹھار دی

اوہ حرم دے مجاور پاس کبے دے ڈیے نے
 بھانویں نے کافرے پر داد کے میرے نے
 ریدے گواہنڈی ڈاہڈے بھکھ اڑے نے
 بہتا نہیں غصہ عادت انیک ابرار دی
 جھوک جیب والی سینے نوں ٹھار دی

پہنچی جد چھٹی شاہ خوشی وچہ آوندا
 پیم چم چھٹی اُپر اکھیں دے لاوندا

خلق نبیٰ دا ویکھ عاشق ہو جاووندا
 دهن نبیٰ دا بھیرا رحمت غفار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

ویکھ لوڈ لوکو خلق جگاں دے پیر دا
 دشمن تے رحم کیڈا بدر منیر دا
 کوئی لحاظ نہیں امیر فقیر دا
 ہر اک تے رحمت اکو جیہی سرکار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

موہ لیا ایسے گل سارے جہان نوں
 چین - جاپان آنے ہندوستان نوں
 یورپ - افریقہ ویکھ نبیٰ دی شان نوں
 ہو گئے قربان ویکھ شکل دلدار دی
 جھوک حبیب والی سینے نوں مٹھار دی

رحمت دیاں مٹھا مٹھاں چڑھیاں گھٹاں وسا گئییاں
 ملک ویران تائیں رنگ رگا گئییاں
 اُجڑے کھیڑے لکھاں عرباں وسا گئییاں

رحمت درود خدمت نبی سرکار دی
 جھوک حبیبِ والی سینے نوں ٹھار دی

دنیا دے لوگوں جے کر لوڑ نجات دی

پہنچ جاؤ خدمت وچہ سرور کائنات دی

حاصل رضا کر یو رب دی ذات دی

جنت خوشخبری واہ واٹھاٹھاں پئی مار دی

جھوک حبیبِ والی سینے نوں ٹھار دی

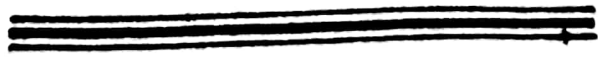
بس صمصام چھڈ لمبڑے جھیرے نوں

دیکھ لیا پھر کے تڈ چار چوہیرے نوں

ہن چل ادا اس ہو کے نبی دے ڈیرے نوں

روشنے دی جھکے پھیں اکھیاں نوں ٹھار دی

جھوک حبیبِ والی سینے نوں ٹھار دی

محمد النصار
محمد المس

(۲)

(۲)

محمد

محمد

بھوک مدینے والے

احمد سلطان دمی

بھوک ہوئے والے

احمد سلطان دمی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اول تعریف کراں پاک رحمان دی
 ہر ویلے خبر رکھے بیہڑا جہان دی
 روزی نہ رکھے کافر نافرمان دی
 لنگر آملدا واہ واہ شان سبحان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

پھیر درود لکھاں جگانڈے پیر نوں
 رحمت عالم سوہنے بدر منیر نوں
 حامی محشر تے بشیر نذیر نوں
 ہو نہ ہستی کوئی اس دے شان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

لکھ واری عطروں جیکر جیب نوں دہواں میں
 سخن پاکیزہ کراں موتی پرواں میں
 اس سوہنے دے صفتاں لائق اے نہ ہواں میں

ایڈی عنایت اس تے رب رحمان دی
جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہو بے پیر سو منا سازے جہان دا
محبط وحی اتے نزل قسداں دا
لاالہ دی بولی تائیں سنا وندا

کر دا بلند شان رب رحمان دی
جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہ مٹھی جیہی بولی جیدے کن وچہ پے گئی
باز شکاری وانگوں دلاں نوں لے گئی
سالاں دے پنیڈے کر دناں وچہ طے گئی
طالب ہزاراں کر گئے سیر آسمان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

وحدت دی بانگ جڈں گونجی آسمان نوں
کھچ لیائی دوروں دوروں جہان نوں
کھنوں بلال تے خبیث سلیمان نوں
ٹور کے آندا خدمت نبی سلطان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

مکیاں ستایا ہجرت کیتی بچارے نے
 پہنچ گئے گھر جنہاں گھر گھاٹ وارے نے
 وجہ مدینے آکے اُمت دے لاڑے نے
 کیتی محبت سوہنے اہل ایساں دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

مکیاں نے قصد کیتا بدر گھمسان دا
 پکا ارادہ دین رب دے مٹان دا
 اک ہزار اوپر لشکر شیطان دا
 اودھر تعداد تین سو تیرہ جوان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

ہوئی لڑائی فتح وتی جبار نے
 مومنناں کھٹے وڈے وڈے کفار نے
 قید کچھ کیتے لشکر نبی سردار نے
 نس گئے باقی خاطر جان بچان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

ٹھنڈ جہ پانی بے پرواہ رحمتان نے
 مکتے دے کافر ڈاہڈے ہوئے حیران نے
 گھر گھر سوگ سجھے پین نہ کھان نے
 مار دی ہیبت دل نوں نبی سلطان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

عورتاں رون جنہاں خضم کو ہائے نے
 رون یتیم جنہاں باپ کو ہائے نے
 کیاں دے قتل ہو گئے چاچے تے تائے نے
 گھر گھر وچوں کوک آوے رون کرلان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

عمیر بن وہب تے در جان صفوان سی
 وچہ پہاڑاں پیٹھے دونوں جوان سی
 کر دے صلاحیں دونوں اوکھی ہوئی جان سی
 لذت نہ آوے ہن زندگی ہنڈان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کہندا عمیر مینوں قرضے ستیا لویے
 پیر ڈا خریج نالے فکر سوایا اے

تیں تے محمد مینوں جیویں اکایا اے
 جاکے مدینے لواں خبر اُس جان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کہندا صفوان تیرا قرصہ اداواں میں
 ٹبر تیرے نوں نالے خرچ پہنچاواں میں
 جد تک جیواں ذرا فرق نہ پاواں میں
 لے لے توں بدلہ آگ بجھ جائے جان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کہندا عمیر ایستے قساں اٹھا دیئے
 ایہہ دوہاں دی گل تیجے میں نہ سناویئے
 لے لے بدلہ عمر خوشی دی ہنڈا ویئے
 کتے دی پبلک ویکھیں عیداں مناوڑی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اٹھ عمیر تیز کرے تلوار نوں
 زہر دی پان دیوے خونی ہتھیار نوں
 مارن ٹریا جگاں سندے سردار نوں

رُجے ذمے راکھی جس وی جان وی
جھوک مدینے والے احمد سلطان وی

منزلاں کٹ پہنچ پیندا عمیر جے
اٹھ بہاوے رکھے سہج نال پیر جے
پراٹھتے ابدے نال کیتا اک ویر جے
ہو گئی خواہش اُس نوں اوتھے ارٹانڈی

جھوک مدینے والے احمد سلطان وی

بولیا اوتھ حضرت عمرؓ تکا وندا
ہیسی اندہیرا خوب پیج لگا وندا
لیندا پچھان ایہ عمیر ہے آ وندا
نیت نہیں نیک دسدی ایس جوان وی

جھوک مدینے والے احمد سلطان وی

عمرؓ بہادر خدمت نبیؐ وی جا وندا
کر کے سلام پیش عرض سنا وندا
سے ہتھیاراں آج عمیر ہے آ وندا
دیہوا اجازت ساں نوں اسدی جانڈی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

آدن دیہو آگاں کہیا جگاندے پیرنے
تاں پھڑلی تلوار اوہدی عمر امیر نے
پکڑ کے دھونوں کیتا پیش اسیر نے
گنہے کھلوتا خدمت نبی سلطان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

تصویر شاعر اور دربار نبوت

عمیر بن وہب ناں چل صمصام دے
وچہ دربار سرور کرے سلام دے
اپنی کنیں سن لئے پیغام دے
جن ہستی سوار چھڈی جن انسان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

دور دیاں سیاں دیکھاں چل کے آیاں نے
نتھاں بلاق وحدت والیاں پایاں نے

بڈھڑے جوان وچہ بڈھڑیاں مایاں نے
 عقل نہ کیتی اپنے نفع نقصان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

پھر دکھاں نظر سیدا وچہ دربار دے
 رنگ برنگے پھل کھڑے گلزار دے
 اگدھر صدیق ہو ریں اکھاں نوں ٹھار دے
 شان فاروقی اگدھر رعب دکھا وندی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہ سامنے بیٹھائے پتلا و فدا دا
 ایدھر دیکھوئی رعب شیر خندا دا
 نامے دی گود وچہ سید الشہدا دا
 فاطمہ مائی بیٹی نبی سلطان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہ کالا جہا بندہ خبرے حبشوں آیا اے
 وچہ دربار کسدا مرتبہ پایا اے
 سوہنے گوڈے لاگے بہایا اے

آوے خوشبو ایتھوں وحدت می شان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہ ہور اک گورا جیہا سوہنا جوان اے

آدمی معلوم ہووے اسدی شان اے

سوہنے نوں دیکھیاں بندھے قربان اے

آکھے ہن واہ ناہیں اپنے جان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

اوہ بڈھا جیہا بابا خبرے حضرت عباس آ

نیویں جیہی نظر بیٹھا سوہنے وے پاس آ

آن ابو ذر چکھن بیٹھا وحدت مٹھاس آ

ہن تے ام سلمہ گیت وحدت وے گاؤندی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

پیش جد کیتا جا سلام پکار دا

رعب نہ جھلیا جاوے نبی سردار دا

کس کم آئیوں ہو یا حکم سردار دا

پترنوں مٹے آیا نیت مٹ جان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

نبیؐ فرمایا جھوٹ نہیں الا توں
اصل جو گل سانوں کھول سنا توں
ایہ جو تلوار آندی خوب چمکا توں
ایس توں ثابت ہووے نیت نقصان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

عرضاں سناوے حضرت اینہاں تلواراں نے
بدر میدان وچہ کھا دیاں ماراں نے
ایتھے کی کر سن جتھے مومن ہزاراں نے
وچہ مدینے ساڈی پیش نہ جان دی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

نبیؐ فرمایا تیرے جھوٹ بیان نے
میںوں ہے خبر دتی رب رحمان نے
باہر صلاحیں کیتیاں توں تے صفوان نے
کیتتی ہے کوشش میری زندگی مکاندی

جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کول صفوان نون ایہ جھورا سنایا کے
 ٹبر ہے بہتانا لے قرضے ستایا اے
 نہیں تے محمد جیویں منوں اکایا اے
 مار مکاواں جبند نبی رحمان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

وعدہ اس کیتا تیرا قرضہ اداں دا
 ٹبر تیرے نون نلے روزی پہنچان دا
 وعدہ بھی ہو یا نالے گل چھپان دا
 سچی اے نیت تیری ایس ویلے آن دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

سن لوڈ قریشیو تھاڈا کدھر دھیان ہے
 جان میری دارا کھار ب رحمان ہے
 دشمن میرا بے شک سارا جہان ہے
 ہن بندانہ منکر کوئی اپنی جان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

قتل ارادے کیتے مکی سرداران نے

مارن دی نیت اُتے آئے کئی واراں نے
 پتھر بھی رہڑے اوتوں کیاں سردراں نے
 رب بچایا پیش کسے دی نہ جا ون دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

گھیرا جدتساں میرے کوٹھے نوں پالیا
 اوٹھتوں بھی خیریں مینوں اللہ بچا لیا
 غاروے وچرتساں کولوں بچا لیا
 ہن بھی ہے راہی او سے رب رحمانی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

سندا عمیر مکی ڈاڈھی حیرانی آں
 انہاں تے سبھے دس دتیاں نشانیاں
 ہووے معلوم سچ مچ نبی حقانی آں
 ذات خدا دی اینہاں نوں خبر پہنچا ون دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

ہو کے قربان کلمہ پڑھدا پکار کے
 سامنے ڈگانرہ وحدت دمار کے

ہو گیا موحد تباں قبراں و سار کے
 آکھے تعلیم مینوں دیہو قرآن دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

مجلس وچہ شور ہو یا شکر گزاری دا
 بھیت نہیں جاندا پایا ذات نیاری دا
 ٹٹ گیا کھنپ ویکھو باز شکاری دا
 واہ نہ رہ گئی ہن گھرانوں جاندی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

پاک تو حیدر جاں دلوچہ چمکاں ماریاں
 مکے دیاں گلکیاں بھل گیاں نے ساریاں
 ہن بھر تو حید وچہ لاوے پیا تاریاں
 سچی محبت دل وچہ رب رحمان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

نبی فرمایا اس لوں دین سکھا دیہو
 بھائی تہاڈا ہے قرآن پڑھا دیہو
 پتر بھی اُسدے نوں آزاد کرا دیہو

ہن آگیا جھولی وچہ پاک رحمان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کہندا عمیر حضرت میرا سوال ہے
 کراں تبلیغ مکے دل دا اباں ہے
 کھاواں پیا ماراں مینوں شوق کمال ہے
 مل گئی اجازت اُس نوں مکے نوں جاندی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

صفوان نے مکے وچہ رولے ایہہ پانے
 خوشی دے دن سمجھو نیڑے بھی آئے نے
 مچل گئے زخم جیہڑے بدرنے لائے نے
 آج کل ای موت سن سواک انسان دی
 جھوک مدینے والے احمد سلطان دی

جد پنچیا عمیر وچہ مکے بازار دے
 ظاہر اسلام کیتا وچہ کفار دے
 سٹریبل کے کوئلہ ہو گئے طعنے مار دے
 پترو دے بدلے شرع ملیوئی قرآن دی

تھوک مدینے والے احمد سلطان دی

کہندا عمیر مینوں قسم خدا دی ہے
 سچا رسول احمد جگاں دا ہادی ہے
 جو اس نون نہ منے ظالم وڈا فساد دی ہے
 پڑھ لو وکلمہ ہے مرضی جنت نون جان دی

تھوک مدینے والے احمد سلطان دی

دیکھ صمصام کم رب رحمان دے
 جو گئے سی مارن خاطر بتی سلطان دے
 آج کافراں تائیں او ہو کلمہ پڑھان دے
 ہو گئی رحمت جدوں رب رحمان دی

تھوک مدینے والے احمد سلطان دی

پڑ

(۳)

جھوک مینے والے

احمد مختار دی

لیو یلغا کے یالوں ابریشمی طرح زخم
شیشیری طرح تک جلتے فولاد موم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اول تعریف اللہ رب غفار دی
 ہر ویلے خبر جہیز ارکھے سنار دی
 پھر درود خدمت احمد مختار دی
 واہ وا شان غفار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

اٹھونی سیتو گیت نبی دے گا ویئے

پڑھیئے درود تے سلام پہنچا ویئے

مل جائے ڈھوئی تے قربان ہو جاویئے

ہو جائے رحمت اوس سچے غفار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

انگلی وا اکو جس تے کر کے اشارہ نی

چند آسمان والا کیتا دو پارہ نی

نال اشارے جگ موہ لسیا سارانی

کلمے نے توڑ سٹی دھون کفار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

جنگ تبوک وچہ شکر تہا یا سی

پیر حقانی اک لوٹا متگو ایاسی

پڑھ بسم اللہ ہتھ لوٹے وچہ پایاسی

نکلیا پانی وچوں مثل جھیلارسی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

او ہو جے سوہنا چہڑا گیا آسمان نی

رحمت فرمائی جس تے رب رحمان نی

بنیا رسول خاطر سارے جہان نی

مہر نبوت جس بخشش سرکار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

وحدت دی مرلی جدوں سو منے و جانی نی

حضرت بلال ہوراں عقل گنوائی نی

أحد أحد دی مالا چیدے سودائی نی

رکھی پرواہ ناہیں ڈانگیاں دی ماری
جھوک مدینے والے احمد مختار دی

حسن صہیب سن کے سوہنی آواز نوں
بصرہ تے روم چھڑ پھینچے حجاز نوں
نت کھلوتے وحدت والی نماز نوں
قدم ہلانہ سکی طاقت کفار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

ام عمارہ ورگیاں بڈھڑیاں مائیاں نی
وحدت آواز سن کے دوڑیاں آئیاں نی
چیر دوکھن موٹیاں اکھیاں جالائیاں نی
وانگ پرولنے جنڈاں نذر سرکار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

عباس صدیق ابو سلمہ سردار نی
مال تے جان گئے سوہنے تے وارنی
چھڑیا دیس ساک سین گھر بار نی

باہجہ دیدار جند نہ گھڑی گزار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی
 کئی پرولنے دیکھ ستمخ دی لاٹنوں
 آئے قربان ہون کٹ کے واٹنوں
 پرکتے دے کافر لائی پھر دے نی گھاتوں
 مار مکائیے جسد نبی سردار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

کر کے صلاحیں ٹور یا عمر امیرنوں
 کر دے تو قتل مسلماناں دے پیرنوں
 سواٹھ دیساں ہرگز دھیرنوں
 بتاندیاں قسماں کھا دیاں شرط و ہار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختارنوں

چلیا عمر تقیر لیا لی آ
 ستاں آسماں اُتے پھر گئی دوہائی آ
 آکھن فرشے تیری بے پردائی آ

جھٹے گا کون جمال ایہدی تلوار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار^۱ نون

چپ رہو فرشتیو اللہ پاک فرماوندا
 حکمت اساڈی واتساں بھید نہیں پاوندا
 مومن آج بنی جیہڑا مارن پیجا وندا
 توڑ دے گا آج آس کفار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار^۲ دی

ساہے اک مومن ملیا عمر جوان نون
 کہ حرنوں ٹریا ہیں خالی کیتا ای میان نون
 عمر نے کہیا ماراں نبی^۲ دی جان نون
 گردن اوہدی تے ویکھاں آب تلوار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار^۳ دی

مومن نے کہیا تساں قہر کی چائے نے
 کئی ہزاراں رب تساں بناے نے
 ہویا کی بھڑے کر نبی^۲ کو لاہے نے
 خلقت فصول جھکاں تباں اگے مار دی

ہیویا کی بھیڑھے کر نبیؐ کو لاپے نے

خلقت فضول جھکاں تیاں لگے ماردی
جھوک مدینے والے احمد مختار دی

سن دا جاں عمر چیک لیندا توار نوں

مارن لگا سرور عالم دے یار نوں

مومن نے کہا پہلاں سانجھ گھر بار نوں

فاطمہؑ بھین تیری کلمہ پکار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

عمرؑ نے کہا جھوٹ تیری کہانی آ

بھین میری تاں ڈاھڈی نیک سیانی آ

مومن کہے تیری اس نے ذبح نہ کھانی آ

مشرک دا ذبح سمجھے مثل مردار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

بھین دے گھر عمر غصے نال جاوندا

باہر لا کڈا و جا کھلا ہو جاوندا

طرہن دا آواز سن کے کن لگاندا

کھلا چپ کیتا کر کے اوٹ دیواری
بھوک مدینے والے احمد مختار دی

عمر نے کھڑکایا بویا بھین نے لنگھایا
ڈاھ دتی پڑھی عزت نال بٹھایا
پڑھدے کی بیسو عمر پھنپھنایا
گلاں سال کر دے بہن عمر گزار دی

بھوک مدینے والے احمد مختار دی

عمر نے کہا مینوں بھکھ ستایا اے
دیہو کوئی ٹکڑا بے کرتساں پکایا
آکھدی بھین ٹکڑا بالان مکالیے
بکرا چھوٹا جیہا پیش گزار دی

بھوک مدینے والے احمد مختار دی

عمر نے کھٹا بھین گوشت پکا دتا
تھالی دے وجہ سارا عمر نوں پادتا
اپنا حصہ رکھ لو عمر سنا دتا

اسیں کھا بیٹھے روٹی بھین پکار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

بد و بدی عمر نہ مال سعیدؒ نوں بٹھاوندا
 سعیدؒ بھنویا آنکھے میں نہیں کھاوندا

عمرؒ بھی اپنے اگوں تھالی ہٹا وندا
 اکلا ہی کھاواں طبع نہیں جہاں دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

سمجھ گئی بھین اینہوں بھکھ نہیں کائی
 ایہہ ساڈی آزمائش اللہ پاک بنائی
 میں نعمت توحید کا ہنوں اندر لو کائی
 دل وچہ بھین پیاری سوچاں گزار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

ڈردی نہ عمر نہ کولوں گج کے بولدی
 چمک توحید دل وچہ قدموں نہ ڈولدی
 سخن عجیبہ جیویں موتی پی تول دی

تن من اپنا پاک نبیؐ توں واری
 جھوک مدینے والے احمد مختارؒ دی

ہو کے مقابل آخر کہندی بھرا نوں

وے من لیا دلوں اساں سچے خدا نوں

دلوں رسولؐ منیا نور الدجے نوں

ہن سانوں حرام ذبح کیتی کفار دی

جھوک مدینے والے احمد مختارؒ دی

سندا جاں عمرؓ ڈا ہڈا غصتے وچہ آوندا

گج کے شیر وانگوں سعیدؓ تے دھاوندا

سینے تے بہہ کے تلوار چلا وندا

چھیتی نال بھین روک گزار دی

جھوک مدینے والے احمد مختارؒ دی

مہتھے اپنے تے جھل لیندی تلوار نوں

لیندی بچا خاوند نیک ابرار نوں

رُو روکے کہندی ویر شیر جزار نوں

وے زندگی نہ کریں مینوں ڈھائیں دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

تیری ایہہ مرضی اجہ زندگی ہو جاواں میں
 بن کے غلام تیرے بچے کھڈاواں میں
 رن تیری توں سو سو گل کرواں میں
 آگئی بلا کہ صروں سالوں اجاڑ دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

سینے تے بیٹھا عمر سوچ دوڑا وندا
 پتہ نہیں نبی کی کجھ اینہاں سنگھا وندا
 مومن جو بن دا ہے بخوف ہو جا وندا
 رکھدا پر واہ تاہیں تیز تلوار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

ایہہ فاطمہؓ جو آج مینوں کافر تبار وندی
 سن کے آواز میری اندر وڑ جا وندی
 پانی بے منگاں نہیں سی ڈردی پھڑا وندی

اج پھٹ تلوار مہنتے اُتے سہار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

ہوندا معلوم ایہہ کچھ رنگن نورانی آں

فاطمہؓ جہدے وچہ ہو گئی دیوانی آں

پچھ کے تے ویجھاں کی کچھ بھید نہانی آں

سچ مچ نہ دوزخ جاواں پاروں انکاری

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

سوچ کے تے ہٹیا آکھے فاطمہؓ بھین نی

پڑھ کے سنا جو کچھ پڑھیں دن رین نی

بھلا بے آوے میرے دل تائیں چین نی

سنن دے لائق نہیں توں بھین پکاری

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

اوہ پاک کتاب گھلی پاک رحمان نے

پڑھن بھی اوہو جہڑے پاک زبان نے

سنن نہیں سکدے جہڑے مشرک ناوان نے

عمرؑوں بھین پیاری دیکا چاماروی
 جھوک مدینے والے احمد مختاروی

بھین دے اگے عمرؑ واسطہ پا وندا
 نی لیا کے سنا دیہہ مینوں چشمہ ایمان دا
 توہیں سنا دے میں نہیں ہتھ لگا وندا
 تاں سورت کٹر بھین کڈھ کھلاروی
 جھوک مدینے والے احمد مختاروی

کٹر دیاں آیتاں اے پہلیاں آیاں سی
 ویر نوں قاطمہ جہاں پڑھ سنایاں سی
 تھم تھم رووے پیادینا دوہلیاں سی
 ہنجاں کمال واڑھی بھئی سرداروی
 جھوک مدینے والے احمد مختاروی

ہن عرضاں کریندا لے چل نبی دے کولہنی
 رور و پنجشالاں جہ پڑے بولے میں بولہنی
 پاک نبی توں سٹاں جنڈری نوں گھولہنی

آکھدی بھین نہیں توں لائق دربار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

بولیا عمر ترس میرے اتے کھاویں نی
 جوئیں میں لائق توئیں اوکھے پہنچاویں نی
 اوگنہاراں دا بیڑا بنے لاویں نی
 ہتھکڑی لاکے کھڑساں بھین پکار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

توں چور سرکاری ہیں بے ادب رسول وا
 دشمن ہمیشہ رہیوں سوہنے مقبول وا
 ہتھکڑی وار دہندائے حکم عدول وا
 پھڑکے میں آپ کھڑساں طرف دربار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

اپنا ہی صافہ دیندا ویکھو دلیریاں
 قاطمہ پھڑکے بندھے لے مشکاں تو میریاں
 عمر دیاں باہیں بھین پچھاں او لیریاں
 صافے دے نال گنڈھ کس کے مار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

قیدی بنا کے ویر ٹرپی دربار نون
 چل بختاواں ویر او گنہسار نون
 میں آندا گناہیں کہندی نبی سردار نون
 پکڑ کے عمر تائیں پیش گزار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

جگاں دے پیر اٹھ کے سینے نال لایا سا
 دشمن پرانے نون مرید بنا لیا
 گوڈے نال گوڈا لاکے کول بہا لیا
 عمر نون چوہدر بل گئی عالی دربار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

واہ وانی پیر سوہنا دلدا حلیم نی
 دشمنناں اُتے بھی پورا رحیم نی
 جو آوے دربار اندر گنہگار ایشیم نی
 جنت دا وارث ڈگری ملدی ستار دی

جھوک مدینے والے احمد مختار دی

ستونی جہاں لکھاں کہتے گستاہ نی
 کر لو تو بے پے جاؤ نثرع دے راہ نی
 پاک رسولؐ شافی اللہ گواہ نی
 سوہنی سفارشی او گنہاراں نوں تار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

دنیا دے لو کو اج کھلا دربار ہے
 ملدی نجات وچہ سوہنی سرکار ہے
 پاپیاں کارن آیا احمد سردار ہے
 روہنیں کر دا عرضی او گنہاراں دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

بس صمصام نہ کر جھوک نوں طول دے
 محشر نوں شافی تیرا مدنی رسول دے
 ہو جا غلام چھڈ جھگڑے فضول دے
 ہو جاسی نظر رحمت رب غفار دی
 جھوک مدینے والے احمد مختار دی

(۴)

جھوک ٹیندی ڈھٹی

جگاں دے پیردی

مٹک غلاموں کا کفن مٹلا نہیں
 زمین میلی نہیں ہوئی زمین مٹلا نہیں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اول تعریف اللہ رب قدر دی
 مالک قدوس سے تے علیم کبیر دی
 نظر رکھیندا ہر دم شاہ تے فقیر دی
 کبیری نہ بھلے نظروں لطیف، خبیر دی
 جھوک دسیندی ڈھٹی جگاندے پیر دی

کھماں درود عبداللہ دے لال نوں
 مکتے تے مدنی عربی صاحب جمال نوں
 کیتا توحیدوں غنی خلق کنگال نوں
 تباں توں منگدی آہی مثل فقیر دی جھوک.....
 اک دن صلاح کیتی رل کے کفاراں نے
 دیکھو محمد پائیاں کتے گھوکاراں نے
 ساڈے معبوداں تائیں پوندے پھسکاراں نے
 جہلی نہ جادے ایڈی بات حقیر دی جھوک.....
 جوش درچہ آکے کافر گھماں پھلایاں نے
 کہے ابوالختری میرے دل درچہ آیاں نے

کر روڈ قید جس نے پھٹیاں چائیاں نے
 مٹی نہ گل کوئی ادس س سٹریبر دی
 ہشام بن عمرو کبندہ انج نہیں پیارو
 ڈاچی ترکھی اُتے نبی نوں چاہڑو
 بنھ دیو اُتے مگر وں ڈانگاں چا پارو
 لے جاوے ڈاچی کدھرے جنگل نوں چیری
 ک کبندہ ابو جہل گلاں کچیاں ایہہ ساریاں
 کلمے دیاں بانگاں روکن مشکلاں بھاریاں
 جد تک محمدؐ جیوے کرسی خواریاں
 آئیتاں قسران دیاں کنجی تسخیری
 اک بڈھا صونی دپے بیسج سی رولدا
 سُن کے ایہہ گل ڈا ہڈا خوشی نال بولدا
 بات تیری میں مردار یہاں نول دا
 مینوں تکلیف ڈا ہڈی اوس نذیری دی
 کرئیے بے قید نکھے دا کھسکا کے
 غیر علاقیے جاکے فوج بنا کے
 مارے تسانوں پھیر مکے دچہ آکے
 میں بھی تروید کر ساں ایس تدیری دی
 جھوک دسیندی ڈسٹی جگاں دے پیری دی

جھوک.....

جھوک.....

جھوک.....

جھوک.....

ڈاچی تے چاہڑو پیر بھی نیجی کر جاوے گا
 پیچھے گا جھٹے اور جھٹے و عنقاں سناوے گا
 اپنے مریداں سنگ حملہ کراوے گا
 خطرہ موجود جند کئے سریر دی جھوک.....

ایس جوان جیہڑی گل سنائی آ
 تولک آکھی ڈا ہڈی کیتی دانائی آ
 مارو محمد تائیں ایہو بھلسائی آ
 پٹ دیہو مڈھی اچ جند کریر دی جھوک.....

بڑھا ابلیس اوہو لعنتی پرانا ہے
 آدم دی اولاد نون جس دوزخ لیجانا ہے
 نبیاں دا دشمن مڈھوں ایہو گھرانا ہے
 منی گئی آکھی اوہتے ایسے شریر دی جھوک.....

کھندا قریشیو تسی نہ گھبراؤ
 ہر ہر جوان نون تلوار پھپھڑاؤ
 بول دیہو ہلہ کر کے قتل وکساؤ
 خبر نہ ہونے اوہناں ایس تدبیر دی جھوک.....

باشمی کدے اُتے دعویٰ جمان گے
 علوے دی شکل مندے سب چٹ جان گے
 دیواں گے اذیت رل کے عذر نہ لیان گے

دیواں گے اذیت رل کے عذر نہ لیان گے
 پکی تدبیر ہوئی کافر بے پیر دی جھوک .....
 اللہ نے کہا جب اسرائیل امین نون
 خبر دیویں میرے نبی متین نون
 خاک در خاک رولاں کافر لعین نون
 فکر نہ کریں کہندی ذات قدیر دی جھوک .....
 آن جبرائیل دے نبی پیارے نون
 کافراں سدیا ای کوڑے سارے نون
 جاہن بجایا تیرے نور چمکارے نون
 نکل توں جائیں ایتھوں گل اخیر دی جھوک .....
 رب دے حبیب سن کے کر لئی تیاری سی
 دھپ کر کار سرتے جھبی چا ماری سی
 دسی گل شاہ صدیق نون ساری سی
 اودھرنوں آبی ذات سراج منیر دی جھوک .....
 کسے نے کہا ابا بکر صدیق نون
 اٹھ کے تے ویکھ اوندے اپنے شفیق نون
 یعنی محمد جھبی والے خلیق نون

کلی سو ہاویے سو مبن شان فقیر دی جھوک.....

کہندا صدیق میرا ماں پو وار یا !

آج کو یے سو ہنے پھیرا کیوں مار یا !

ہو ندا اے معلوم آج خاص کوئی کار یا

اینویں نہ پھرن عادت جگاں دے پیری جھوک.....

اچراں نوں سرور عالم بوہے تے اونے

اچی اسلام عیلم آکھ سناوندے

منگدے اذن " ملیا " اندر ننگھ جاندے

کہندے نہیں حاجت ایختے غیر سریری جھوک.....

کہندا صدیق میرا باپ قربان ہے

ایختے نہ بور کوئی غیر امان ہے

اک میں دو جے تہیں تہی عالیشان ناوان ہے

جاواں قربان دسو حالت تغیر دی جھوک.....

سرور فرمایا تینوں گل سناواں میں

آگیکم ایختوں ہجرت کر باراں میں

شہر پنے رب دے مکہ سناواں میں

ایہو تقدیر میرے موالا قدیر دی جھوک.....

کہندا صدیقؐ لے لو ناں غریب نوں
اکلاناہ ٹوراں ہرگز ربدے جیہڑا۔ نوں
میں بھی مصیبت ویلے آزماواں نصیب نوں

رکھاں گا خبر چاروں طرف دبیر دی جھوک .....
ڈاچیاں پالیاں دو دانے کھوا کے
ایہناں تھیں اک سوہنی دیواں منگا کے
سوہنے نے کہیا لیاں مل مکا کے

نملے ضرورت ہے عبداللہ اجیر دی جھوک .....
مائی اسماء پھر سامان بنا وندی
ستو کچھوراں وچہ پوری دے پادندی
پوری بنھن نوں رسی ہمتھ نہ آوندی
تاں کمر دانطاق وچکاروں چاچیر دی
جھوک دیندی ڈھٹی جگانرے پیر دی

پوری توں ادھا ودھیا کمر نوں پالیا
ذات النطاقین سرور لقب ٹکالیا
کر کے سامان پورا گھبراں داراہ لیا
آن کے رائے پچھی علیؑ امیر دی جھوک .....

اُج راتیں میں ایٹھوں کوچ کر جاونا
 بستر میرے تے تساں ڈیرا اے لاونا
 پچھن جے کافر آکے خوف نہ کھاونا

دیویں امانت ہراک جوان تے پیروی
 سرور دے گھرتے اکھٹے ہو جاوندے
 کافر بھی پھر دے تے تلواراں شکاونے

چل صدیقاً سرور عالم فرماو تھے !
 بوسے تختیں باہر چمک دسدی شمشیری
 بھوک.....

مٹی دی مٹھ اک چکی پیارے نے
 آئیتاں لیسین دیاں پڑھیاں سوہار کئے
 کافراں دل سٹی اٹھے ہو گئے سار کئے
 نیکل گئے دونوں کر دے حمد قدیری
 بھوک.....

کبے دل ڈٹھا، بھروں نبی ربانے نے
 نے ربدیا گھرا میرے کوچ چلانے نے
 ایٹھے زنا نیاں تے بال ایانے نے

کافراں دے کفر پلیتی رت سریری
 چاہندا سی دل ایٹھے پڑھدا نمازاں میں
 بھوک.....

ہاگ خدا دے اگے کروا نیازاں میں
 رکاں دے کنیں پانڈا نیک آوازاں میں
 پر نیری اولاد تائیں نیک خمیر دی جھوک.....
 مڑ مڑ پیٹے دیکھن نالے ہنخواں نے کیریاں
 چک لیاں اللہ ایہتوں رزق دیاں ڈھیڑیاں
 کرساں نہ کرساں پھیر زیارتاں تیریاں
 اللہ نوں معلوم ساری بات تقدیر دی جھوک.....
 رو رو کے وداع ہو یا نبی حقانی ایسے
 چھدا صدیق مڑ مڑ سو مہنی پیشانی بے
 ماں پو صدقے کراں کیوں لائی سیرانی بے
 ہوندا کو بلا ہن نہیں ساعت تاخیر دی جھوک.....
 ٹپے دونوں کالی رات اندھاری اے
 اگے صدیق چھپے بنی غفاری اے
 تھوڑا چرا کے ٹرے بے قراری اے
 خبر پھار می آدے اپنے پیر دی جھوک.....
 پھیا نبی ایہہ کیہہ پھری کار آ
 اگے چھپے نہ تینوں آندا قرار آ

کہند اصدیق ماں پوتہ دھرتیں داریا
 چتا ہے ڈاڈی مینوں کفر و پیر دی جھوک .....
 پکھے لگاں جے شاید پچھوں کوئی آوے، ~~تھوڑا~~
 اوہ مینوں ہی مارے اللہ تو ہانوں بچارے
 اگے ہوواں جے اگراں دشمن دیاوے
 پلے قربانی دیواں میں اپنے سپردی جھوک .....
 راست، اندھیری کندھے بربر اجاڑ آ
 دونویں مسافر ہووے دست نہ یار آ
 چار کوہ میگوں اک، ثور پہاڑ آ
 تو، کوہ چڑھانی جسدی سینے نوں چر دی جھوک .....
 پہنچ گئے اتے اک غار وسیانی آ
 لکن دی شکل اللہ پاک، بت الی آ
 ایہدے وجہ وڑیے کہیا نبی الہی آ
 منج مسدیتی آکھی بدر منہ سپردی جھوک .....
 کیا رسد برین اک، عرس سناواں میں
 تسی مٹھڑو باہر پہلاں اندر جاواں میں
 موذی کوئی چیز ہووے صاف کراوانیں

مٹاں تکلیف پاوے جان بشیر دی جھوک.....

شاہ صدیق اندر غار دے جا کے ۵۹۵۹

کیتی صفائی کھڈاں ڈٹھیاں رڑکا کے

پاڑ پاڑ چارر کھڈاں وچہ پھسا کے

کیتی تسلی اپنے دل دنگی دی جھوک.....

بچی اک کھڈا اوھدے وچہ پیرھپا لیا

مار آوازہ سوہنے تائیں بلا لیا

پٹ دے اُتے سر سرور ٹکا لیا

آگئی نیند سوں گئی ذات دلیری جھوک.....

کھڈ وچہ سب جس نے قہر گزاریا

ڈنگ زہر بلا ابا بکر رنوں ماریا

عاشق نے کیتی ناہیں حال پکاریا

نیند خراب ہو سی بدر منیر دی جھوک.....

وچے وچہ ہووے عاشق صبر کماوندا

تے سی ہادی ناہیں لت ہلاوندا

اچانک رسول رب سیس اٹھاوندا

پہرے تے ڈگی چھٹ اکھاڈے نیر دی جھوک.....

ہو یا کی کہیا تینوں رب دے حبیب نے
 پیرنوں سپ لڑوا کہیا نجیب نے
 پیرنوں پکڑ تھک لایا طبیب نے
 ہو یا آرام رہی یاد نہ پیسٹری جھوک .....
 اللہ بچاؤن داہن ڈھنگ بنایا اے
 غار دے بوے لگر جھاڑا وگایا اے
 کبوتر دے جوڑے تائیں حکم فرمایا اے
 آہلنا بناؤ خاطر میرے بشری جھوک .....
 مگڑی نوں حکم دتا تن دیویں جالاتوں
 تن دن تائیں آپ نوں فوجی بنالاتوں
 نبی میرے دا ایختے رہنا رکھو الاتوں
 جہات نہ اندر جاوے کے شریدی جھوک .....
 کافراں نے ڈٹھا جدوں بسترہ جا کے
 نکل گیا نبی آکھن دا کھسکا کے
 اینویں کھوتے اسیں پہرہ لگا کے
 کریو تلاش جھدے امت دے پیڑی
 جھوک دسیندی ڈھٹی جگاندے پیڑی

علیؑ نون پھین دسیں پتہ رسولؐ وا
 ثوریا ئی کتھے دسیں بابا بتولؑ وا
 کتھے دسے وانگوں رکھدی قبولؑ وا
 دیکھ تلوار کیوں سینے نون پیردی جھوک.....
 علیؑ نے کہیا مینوں خبر نہ کانی آ
 مکے سارے دے وچہ پھر گئی دہائی
 قوم دی خاطر گھر صدیق دے آئی آ
 آسمانوں پھین خبر جگاں دے پیردی جھوک.....
 خبر نہیں سانوں کہندی ایہا سنا کے
 ماری چپڑاٹ کافر ٹکا کے
 ٹٹ گیا تن ڈگیاں والیاں جا کے
 روندی بچاری ماری غم تے پیردی جھوک.....
 پچڑ لیا کھوج آ کھن پچھے ہی جاواں گے
 پینچے گا جتھے اوھتوں پھڑکے لیاواں گے
 دو نہاں نون جگل وچ ذبح کراواں گے
 بتاں دیاں قسماں کھاوے قوم شریدی
 جھوک ویندی ڈٹھی جگاں دے پیردی

کھوج کے کھرا انا اپر پہاڑ دے
 بھو دے پھران اینویں لائیاں مارے
 آن کھوتے اتے بوہے نے ناریے

جھوک.....

مخض سی بیٹیاں جتھے بدر منیر دی
 کہندا صدیق حضرت مولائے یار نوں
 ہو گئی خبر ساڈی قوم کفار نوں
 آن کھوتے سرتے مل کے غار نوں

جھوک.....

پیراں دل دیکھن پے نظر نظیر دی
 نبی فرمایا ہرگز عزم نہ کھاویں توں
 مال اسادے اللہ فکر نہ لیاویں توں
 کفر دا دل وچوں رعب گواویں توں

جھوک.....

دیکھ نہ سکے سانوں نظر شریر دی
 کافراک کہند امار دجبات اس غاروں
 دوہے شرمندہ کیتا ادس بدکار نوں
 سمجھ نہ آئی تینوں دیکھ لے جھاڑ نوں

جھوک.....

لنگھ نہ سکے ذات شریر دی !
 ایہدے دوج ہو دن میرا دل نہیں مندا
 جے لنگھ دا انسان پہلاں اندڑے بھن دا

ٹٹ وا جالا سوڑا مونہہ ہے سفھ دا
 ہور ول دیکھو سوچو گل تدبیر دی جھوک .....
 لہجہ دے پھر دے سارا زور لگایا نے
 دوہاں یار ندا کدھرے پتہ نہ پایا نے
 مکے نوں مڑ پیے ڈاڈا بھکھ ستایا نے
 چلی ناواہ کوئی کفر دہی سردی جھوک .....
 سارا دن کتے بہہ بہہ سوچاں دوڑاوندے
 کر دے نے بٹھاں راتیں گھریں ٹرجاوندے
 تن چار روز اینویں رہے گھبراوندے
 سمجھ نہ آئی کوئی سرفندیر دی جھوک .....
 اوڑک اعلان کر دے ڈھول و جا کے
 کوئی دوڑے جوان اٹھ گھوڑا دوڑا کے
 دوہاں نوں مارے دے اٹھ گنا کے
 پنجاہ پنجاہ اوٹھ دیت اک اک سریدی جھوک .....
 عبد اللہ جو بیٹا شاہ صدیق شہر دار دا
 رات تمام فار اوپر گزار دا
 مکتے وچ دنے پتہ رکھے کفار دا

خبر نبی نون دیندا کفر تدری دی جھوک.....

خبر عبداللہ دتی نبی امام نون
چوڑھ پئے لبھن لوکیں گل دی شام نون

حکم جو کج دینا دیوہ غلام نون

کراں اطاعت اپنے سچے امیر دی جھوک.....

سرور فرمایا دونوں ڈاچیاں لیا تون

عامر فہیرہ تے عبداللہ بلا تون

کر کے روانہ فیر گھراں نون جاتون

رب دے سپرد کریں باپ تے پیری جھوک.....

کیتا عبداللہ جویں سرور فرمایا سی

اوٹھنیاں دونوں راتیں لے کے آیا سی

عامر فہیرہ تے عبداللہ سدا یا سی

ہوئی تیاری لمی مدنی امیر دی جھوک.....

اُدھی رات سوہنے غار نون چھوڑیا

کہنے والا جال نال ہتھ دے توڑیا

کبوتران نون حکم دتا اڈجسا جوڑیا

حرم وچہ حمد کر و رب قدر دی

جھوک دسیندی ڈٹھی جگاں دے پیر دی

اندو دھاوے تو بانوں دُعا فرمائی اے

نوکری شایبش تساں سوہنی اداں اے

ساڈی تو ہاڈی ایہتوں ہوندی جدائی اے

رکھے تسانوں خوشی ذات کبیر دی جھوک.....

حال زبانوں اونہاں عرفناں سنایاں نے

کریو معاف جیکر ہویاں کوتاہیاں نے

سرور دو عالم سامھتوں خدمتاں کرائیاں نے

نہمت ساڈی گئی فلکاں نوں چیردی جھوک.....

سدتے میں جاواں وڈیاں حکمتاں والیا

کے اوچا محل کے قلعہ بنالیا

توں جالے دے قلعے اندر نبی بچالیا

سمجھ نہ آوے ہرگز تیری تدبیر دی جھوک.....

اک ڈاچی تے چڑھیا جگاں دا پیری

پچھے بٹھایا اپنے صدیق امیر سی

دوبی تے عامر نالے عبداللہ اجیر سی

پڑھ بسم اللہ چھٹی واگ امٹیر دی جھوک .....
 اٹھ پہر چلے پورا زور لگا کے
 لے گیا عبد اللہ ایسے رستے تختیں پاکے
 کافراں نے ڈٹھا کدے ایڈر نوں آکے
 ساحل تے پہنچے سدھے وانگن تیر دی جھوک .....
 سراقہ دے تائیں کوئی خبر سناوندا
 ساحل دی سیاہی وچہ سرور ہے جاوندا
 لگ جا مگر اکلا انعام ہے چاوندا
 لے آویں سبنھاں توں حیثیت امیر دی جھوک .....
 گھوڑے کبیت اتے کر لئی سواری سو
 چھڈیا سرپٹ ماری تیز اوڈاری سو
 تیسرے روز ڈٹھی گرد اک بھاری سو
 رکھ کے آس نٹھار قسم کثیر دی جھوک .....
 گھوڑے نے نوہہ لیا وچہ میدان سی
 گردنی کھا کے ڈگا سراقہ جوان سی
 ایڈا اسوار ڈگے ہو یا حیران سی!

کڈھا فال اڈتھے اپنے تیر دی
 جھوک دسیندی ڈٹھی جگاں دے پیر دی

فال بھی نحس نکلی مڑیا نہ فیر سی
 گھوڑے تے دتا اسنوں پھیر اولیر سی
 جاندا اگا ہاں وانگوں شیر دلیر سی
 اگے قرأت جاری جگاں دے پیر دی جھوک .....

سرور مشغول اندر اپنے قرآن سی
 ابابکر والا نبھے چانبے دھیان سی
 پھڑیا زمین گھوڑا نیویں اتران سی
 کھب گیاں لتاں جکڑیا وانگ رنجیری جھوک .....

وچے سراقہ تائیں پھڑلیا زمین نے
 پایا دھیان جدوں سرور آہین نے
 رحمت فرمائی پھر بھی رحمت دین نے
 دتی چھڑا جان سراقہ اسیر دی جھوک .....

بدل گئی نیت دیکھو جان چھڈا کے
 جاپیا پھر گھوری غصے دی کھا کے

چاہڑیا شکنجہ زمین وٹ چڑھا کے
 آگیا قابو پیتی رت سریر دی
 جھوک وسیندی ڈٹھی جگانڈے پیر دی

ہو یا جاں قابو رور و عرضاں سنا وندا
 کریو معاف پھر نہیں پھرن نوں آوندا
 شرط معافی سرور عالم فرما وندا
 روک ہے تیرے ذمہ کفر و ہیر دی جھوک.....

کر لیا وعدہ جے ہن خلاصیاں پاواں گا
 وعدہ امان دا بھی نال کراواں گا!
 جو بھی ڈھونڈاؤ ملیا موڑ لے جاوانگا
 شکل نہ دیکھو ایدھر کسے شریر دی جھوک.....

فیصلہ ہو یا سرور کر دے دُعائیں این
 مولا آزادی دیہہ سراقہ دے تائیں این
 چھڈیا زمین مڑیا پچھاں تدا ئیں این
 پنج گئی جان برکت احمد ویر دی
 جھوک وسیندی ڈٹھی جگانڈے پیر دی

سراقہ بن مالک وعدہ پورا نبھا وندا
جو بھی کافر ایسے پاسے نون آوندا
دیکھ میں آیا کہہ کے پچھاں پر تا وندا
پیش نہ جان دتی کسے پیردی
بھوک وسیندی ڈمھی جگانڈے پیردی

بھکھ ستایا اکدن امت دے لاڑیوں
لین کچھوراں گھلیاں صدیق پیارے نون
دواک تنبو دسیارا ہوں کنارے نون
چلیا صدیق طرفے کھانے یا شیردی
سوہنے دی مرضی ہو گئی مگرے ٹر جاوند
حضرت صدیق جا کے عرض الاوندے
کھاون ذی چیز کوئی تسیں رکھاوندے
مل خریدیاں خاطر بھکھ سیردی
ام معبد سی مالک اوس مکان دی
کھندی کوئی چیز ناہیں اساں گھر کھاندی
بجریاں بھی باہر گیاں نہیں چواوندی!

جاوے قربان دیکھی شکل جاں پیروی
 جھوک دسیندی ڈھٹی جگانڈے پیروی

سی جیہی بکری بدھی ڈھٹی رسولؐ نے
 چون اجازت منگی سوہنے مقبولؐ اے
 مائی تے کہیا جیہڑیاں بکریاں سولؐ نے
 اوہ باہر ایہہ لستی ناہیں قابل ایہہ شیردی
 جھوک .....

آکھیں تے چوٹھے پھر سرکارؐ فرماوندی
 ہوواں قربان چولو مائی سناوندی
 سوہنے دی ذات ہتھ تھناں نوں لاوندی

بکری نہروانگوں دودھ اولیردی
 بکری نے دودھ دتا سال اٹھاراں سی
 عمر زمانے قحطوں موت ککاراں سی

دودھ اوہ دین لگی وانگ پوہاراں سی
 ہوئی اے برکت میرے ہادی بشیردی
 جھوک .....
 رَج رَج دودھ پتیارب دیاں راہیاں نے
 ام معبد دیاں سجھے مشکلاں بھرا یاں نے

سرور نے یثرب ولے کر لیا دھاریاں نے
 پینڈا دورا ڈا نظر پیندا اے پیردی!
 جھوک وسیندی ڈھٹی جگانڈے پیردی
 شام جاں ہوئی مال چرگھر دل آوندا!
 ام معبد داخاوند حیران ہو جاوندا
 آئی خوشبو بیوی تائیں فرماوندا
 باشنا آوے ایہتوں عطر عبیر دی
 جھوک.....
 ہونداے معلم مرد کامل کوئی آیاے
 رونق تے برکت ساڈا ڈیرا سو پایاے
 مائی نے دن دا سارا حال سنایاے
 جاتا سواری لنگ گئی جگانڈے پیردی
 جھوک.....
 بیوی نوں کہندا اوہ تاں نبی غفاری سی
 جس دے کارن میں ایہتے عمر گزاری سی
 روک لینی توں ایہتے سوہنی سواری سی
 کردا زیارت سچے قمر منیر دی
 جھوک.....
 ہارکے پچھے نٹھارا ہے آپا وندا!

خدمت نبی دی آکے عرض سنا وندا
 دین سکھاؤ جو کچھ مولا گھسلا وندا!
 بیعت کو مڑیا راہوں سچے امیر دی
 جھوک و سیندی ڈھٹی جگانڈے پیر دی

پھر رہے زیرِ مِلدا بیٹا عوام دا!
 مال تجارت لے کے شام تھیں آ وندا
 کپڑے سفید سرور تائیں پہنا وندا
 نلے اک جوڑا خدمت صدیق امیر دی
 آون دے ہولی ہولی نبی ننگینے نوں
 چل صمصام ابیں چلے مدینے نوں
 عشق چواتی لائیے مو مناندے سینے نوں
 کرن اڈیک شوقوں بدر منیر دی
 مرد زانیاں تے بال ایانے نے
 دوست تے دشمن وچے بڈھڑے سینے نے
 حرہ تے آکے لائی بیٹھے لکانے نے
 پک گیاں اکھیں وچہ اڈیک بشیر دی

جھوک وسیندی ڈمٹھی ججاں دے پیڑی

ادھی دھاڑی اوپر حرہ گزار دے
وقت دوپہراں مڑدے دل گھر بار دے
شوق زیارت سینے تپدے ابرار دے
پے جاٹے ٹھنڈ ویکن شکل جاں پیڑی جھوک.....

روز اوڈیکے اینویں ٹولہ ابرار دا
ہو گیا فضل آخر رب غفار دا!
ہینہ ربیع الاول وار سوار دا!
جاگ پئے بھاگ رحمت رب قدیر دی جھوک.....

اک یہودی پھل لاہوندے کھجور مھتیں
نظر جاں ماری اس نے مکہ ول دور تھیں
قافلہ دے آندا بھریا جو نور مھتیں
جھلی نہ گئی چمک نور تنویر دی جھوک.....

ہو گیا کملا وا جاں مومناں نوں ماردا
دوڑاوٹے لوکو درشن کر لو دلداردا
جھل نہ سکيا شوق شاہ ابراردا

بھل گئی مومنہوں دوسرے دلچ تکیہ روی
 جھوک دسیندی ڈھٹی جگاں دے پیر روی

دوڑ پئے مومن اچیاں نظراں اٹھا کے
 ٹوا جتے وار کھنڈا جھوک کے
 بڑھڑے تے ہاں ڈگدے پیر تھپکا کے
 اکھ دی جتنی وپر مورت تصویر دی جھوک.....

شاہش صدیقہ ادباں والیا سیانیاں
 اونھڑتے کھل کے کپڑا سو بننے تانیا
 گئے نہ بجلیکھا ہاوسے پیر پچھانیاں
 میں دل نہ اٹھل بو جانے عشق و بہر دی جھوک.....

لیا پچھان لوگاں نال اشارتاں
 کروسے ساروں شو قوں کروسے زیارتاں
 ٹھنڈیاں ہویاں سینے والسیاں توتلیں
 نفس خداؤں بجھی اک سریر دی جھوک.....

بنیاں جو کس آج جگاں دے پیر دا
 گئے تے پچھے پیر و عشق و بہر دا

مڑ مڑ نعرہ مارن مومن تکبیر وا
 آس برباد ہوئی ابلیس شیر دی
 جھوک دسیندی ڈٹھی جگانڈے پیر دی

کڑیاں انصاریاں دیاں نال سی آوندیاں
 شوق محبت گیت سردے گاوندیاں
 تیر محبت سینے مومناندے لاوندیاں
 شکر دے مولا ہو گئی زیارت پیر دی جھوک ...

دیکھوئی سیو ساڈی قسمت عجیب نی
 کجا انصار عاجز قوم غریب نی!
 کجا تشریف لیا یارب واجیب نی!
 دعوت سلیمان منی کپہڑی حقیر دی جھوک .....

قسمت اساڈی سارے جگ تھیں اپیریانی
 ختم رسولاں تھتے پائی آ پھیری نی
 وعدہ بھی کر دے ایھتے ہو ویگی ڈھیری نی
 سوہنا گوانڈھ ساڈا رحمت قدیر دی جھوک .....

کر لو خوشیاں اج خوشی دا دیہاڑنی

چو ہدیوں دے چند اوج کیتا اوتارنی
 نور جہدے نے کر کے جوش چمکارنی
 موہ لیا جہان ہو یا مثل اسیر دی جھوک.....
 سیتونی قسمت ساڈی جگوں نرالی اے
 مکلیاں واپیر آیا مکلی لے کالی اے
 ایسے مکلی نے ساری خلق نوالئی اے
 ایہا المنزل جے نشانی دہیر دی جھوک.....
 ساڈی قسمت ونی سیتو وہم جہان تے
 رتبہ اساڈا اوج پہنچا آسمان تے
 شکر جو لائق آہنیں سکدا زبان تے
 قسمت جگائی اللہ قوم فقیر دی جھوک.....
 واہ واہ نی سوہنا آیا لیندا ہولائے نی
 جگانڈے جگ جس نے نظر تھیں تارے نی
 نبوت دے بوہے نوں جس جنڈر کماے نی
 جگ نوں لوڑا ایسے نذیر بشیر دی جھوک.....
 دیکھونی سوہنے سدی سوہنی پیشانی نی

اکھاں دے اتے واہ واہ ابردی کانی
 موتیاں لڑیاں سوہون دند نورانی
 جھوک .....
 ٹھوڑی سوہاوے جیویں ناکھ کشمیردی
 سوہنے رخسارے جیویں پھل گلاب دے
 چمکدا چہرہ واتنگ روشن ماہتاب دے
 ہنٹھ پیر سوہنے ساڈے نازک نواب دے
 جھوک .....
 ایڈی نرمانی کدوں ریشم حسریدی
 بھولا جیہا پیر ساڈا رب دا پیارانی
 امت بخشا دن آیا امت والا لڑانی
 کلکے توحید والا مارے جاں نعرہ نی
 جھوک .....
 سوہنی آواز سپنہ کفر دا چیردی
 چم لے پیر چہرے گئے آسمان نی
 اکھیں تے رکھیے نالے ہوئیے قربان نی
 پڑھیے درود دم دم تال دھیان نی
 جھوک .....
 کرئیے اطاعت نالے بدر منیردی
 آوے جلوس خوشیوں نعرے لگاندا

میں گھراترو ہراک عرض سنا وندا
 کوئی باغ دکھاوے کوئی محل دکھا وندا
 کوئی کہندا سو پل کھلی سا نبھو فقیر دی جھوک .....
 ابو ایوبؓ اک عاجز انصاری سی
 چھوٹا مکان پر عزیمی بھی بھاری سی
 بیوی اوہدی نے اس نوں عرض گزار سی
 جا کے سوال کرتوں خدمت وچہ پیڑی جھوک .....
 ابو ایوبؓ کہتدا اسیں کنگال نی
 مالدار پیشچ کر دے نے مال نی
 کہہڑے منہ جا کے میں کراں سوال نی
 ساڈی وچہ قسمت کتھوں برکت بشیر دی جھوک .....
 تھاؤں تھا میں جدوں لوکاں زور لگایا
 پے گیا جھگڑا ہراک جوش وچہ آیا سی
 سہج دے نال سوہنے آکھ سنا یا سی
 ڈاچی مامور میری رب قدر دی جھوک .....
 لڑو نہ تسیں ڈاچی جھگڑا مکا دے گی

جس گھراتن ذات ربدی چاہوے گی
 ڈاچی اسادی اوتھے گوڈا نو اوے گی
 فیہلہ ہوسی اج موجب تقدیر دی
 بھوک دسیندی ڈھٹی جگاں دے پیردی

ہو گئے خاموش ڈاچی وڑی بازار نوں
 آس ہن لگی ہراک مومن اہلار نوں
 میں گھر بٹھاویں عرشناں کرے غنار نوں

بھوک

کر لوں خدمت راج قمر منہ پیردی
 جیہڑے بوہے تے ڈاچی سرور دی آوندی
 اوے مومن دے دلوچہ آس کچھ آوندی
 دیکھاں ہنے ہی ڈاچی گوڈا نو اندی!

بھوک

اوہ چھڈ کے اگا ہاں ہووے بدھی تقدیری
 ابو ایوبؓ سندا بوہا جاں آیا سی
 ڈاچی نہادی اوتھے گوڈا نو ایسی
 اوے دے گھر سرور ڈیرا لگایا سی
 عجز پسندوچہ سرکار قدیری

جھوک دسیندی ڈٹھی جگاں دے پیر دی

شہر دے مرد تے زمانیاں آئیاں نے
ابو ایوب! تینوں لکھاں و دہائیاں نے
قسمتاں نیک تیریاں اللہ لکھایاں نے
بوکت اوتاری گھر جگانڈے پیر دی
کر لیں صمصام جے کر دل نوں غریبوں
سفنے دے اندر ویکھیں رب حبیب توں
پاویں ایوبؑ وانگوں نیک نصیب توں
آوے سواری گھر بدر منیر دی
جھوک دسیندی ڈٹھی جگانڈے پیر دی

ملنے کا پتہ

نعمانی کتب خانہ، حق سٹریٹ، اردو بازار، لاہور

مکتبہ نعمانیہ، اردو بازار، گوجرانوالہ